

Sue Scottin työryhmän suositukset 25.10.2017

Visio ja strategia:

- Kaikilla yliopistoyhteisön jäsenillä tulee olla mahdollisuus osallistua keskusteluun siitä, mihin suuntaan Helsingin yliopistoa tulisi kehittää kansainvälisenä yliopistona 2000-luvulla.

Viestintä:

- Yliopiston viestintästrategiaa tulee tarkastella viipymättä, ja myös koko yliopiston viestintätoiminnot tulee arvioida. Osana tarkastelua voitaisiin kartoittaa henkilökunnan mielipiteitä siitä, mitkä viestintämuodot soveltuvat parhaiten tiedon välittämiseen eri tapauksissa, ja perustaa monialainen työryhmä selvittämään strategian kehittämistä.
- Yliopiston verkkosivusto on tarkistettava kiireellisesti, jotta voidaan arvioida sen sisäinen ja ulkoinen tarkoituksenmukaisuus, ja varsinkin, jotta voidaan todeta, miten verkkosivusto auttaa vahvistamaan yliopiston kansainvälistä mainetta ja tukee rekrytointia.
- Yliopiston johtotehtävissä työskentelevien henkilöiden viestintätaitojen kehittämistapoja tulee pohtia.
- Sekä vapaaehtoisten että välttämättömien irtisanomisten toteuttamisen ja johtamisen edellyttämät lakisääteiset menettelyt tulee selvittää perinpohjaisesti, jotta kaikki ymmärtävät, miksi avoimia neuvotteluja ei käyty ja luottamuksellisuutta tarvittiin, ja prosessi voidaan näin viedä päätökseen.
- Yliopiston taloudellisesta asemasta ja henkilöstövähennysten kokonaisvaikutuksesta tulee viestiä läpinäkyvästi.
- Jos yliopistossa tarvitaan suuria muutoksia tai uudelleenjärjestelyjä, avoimuuden ja henkilöstön osallistamisen on oltava jatkossa kattavampaa ja koulutuksen, projektinhallinnan ja viestinnän hallinnan on oltava asianmukaista.

Johtaminen ja kehittäminen:

- Ylimmän johdon on tunnustettava, että viime vuodet ovat olleet hyvin vaikeita, ja todettava, että he ovat oppineet prosessista ja että luottamusta ja uskoa on rakennettava uudelleen.
- Yliopiston hallituksen on pyrittävä olemaan vähemmän etäinen ja osallistumaan prosessiin, jonka seurauksena hallitus ymmärtää paremmin muutosprosessin seuraukset. Tämä voisi tapahtua osittain ammattimaisen fasilitaattorin avulla ja osittain tekemällä vierailuja yliopiston eri yksiköihin ja projekteihin.

- Rehtorin ja hallintojohtajan on oltava aiempaa suuremmassa yhteydessä henkilöstöön, ja ylimmän johdon on osallistuttava säännöllisiin pienimuotoisiin kokouksiin yliopiston eri yksiköiden henkilöstön kanssa, jotta aito keskustelu mahdollistuu.
- Sekä akateemisen henkilökunnan ja uusien palveluyksiköiden välisen että henkilöstön ja ylimmän johdon välisen luottamuksen rakentamistapoihin on kiinnitettävä huomiota käynnistämällä yhteisiä hankkeita. Hankkeita voisivat johtaa vasta nimitetyt rehtori, vararehtorit, johtajat ja dekaanit, jotka eivät osallistuneet suoraan aiempiin muutoksiin.

Rakenne ja organisaatio:

- Hallinnon keskittämisestä on tehtävä prosessiarviointi, jotta saadaan selville, mikä toimii ja mikä ei.
- Hajautettujen hallinnollisten tukipalveluiden perustamista tiedekuntiin sekä erityisen tuen tarjoamista dekaaneille on harkittava vakavasti.
- Tiedekuntarakennetta on tarkasteltava humanististen tieteiden ja valtiotieteiden aseman vahvistamiseksi ja niiden näkyvyyden lisäämiseksi.
- Laitosten lakkauttamista koskevaa päätöstä on selvennettävä ja harkittava uudelleen. Tässä yhteydessä tarvitaan vertailevaa analyysia, joka keskittyy tieteenalojen organisointiin vastaavissa ja laadukkaiksi todetuissa yliopistoissa.
- On ryhdyttävä toimiin, jotta saavutetaan nykyistä monivivahteisempi käsitys eri tieteenaloilla ja oppiaineissa tehtävän tutkimuksen tarpeista ja siten kullakin kampuksella tarvittavasta tuesta. Vielä ei ole ratkaistu, olisiko humanistisissa tieteissä ja valtiotieteissä järkevää perustaa tutkimuslaitoksia muiden tiedekuntien esimerkin mukaisesti, mutta on syytä ottaa asianmukaisesti huomioon, miten korkean tason tutkimuslaitos vaikuttaa yliopiston kansainväliseen maineeseen.

Opinto- ja tutkimushallinto:

- Ison Pyörän toimeenpanoa tulisi arvioida syvällisesti ja mieluiten ulkoisesti, jotta saadaan selville nykytilanne ja mahdollisten muutosten tarve.
- Monitieteisen työryhmän tulee tarkastella tieteidenvälisyyden tarkoituksenmukaisuutta ja parhaita keinoja sen tukemiseen tutkimuksessa ja opetuksessa.
- Tenure track -järjestelmän laajentamista on harkittava siten, että siirrytään mahdollisimman kattavasti pois ad hoc -opetusjärjestelyistä ja tarjotaan jokaiselle ohjelmalle asianmukaiset ja vakaat henkilöstöresurssit.

- Kaikilla ohjelmilla tulisi olla selkeä budjetti. Lisäksi tulisi harkita, miten ohjelmien johtajille voidaan parhaiten tarjota hallinnollista tukea, ja luoda jokaiselle ohjelmalle selkeä organisatorinen "koti".